

מ"ת 36388/08 - מדינת ישראל נגד ישראל אייסו, ליאור סימנה

בית משפט השלום בראשון לציון

07 ספטמבר 2017

מ"ת 17-08-36388 מדינת ישראל נ' אייסו (עוצר) ואח'
ת"פ 36369-08-17

לפני כבוד השופט גיא אבן
מדינת ישראל
ה המבקש

נגד
המשיבים
1. ישראל אייסו (עוצר)
2. ליאור סימנה (עוצר)

nocchim:

ב"כ המבקש מתמחה עדי בן חיים

ב"כ המשיבים עו"ד ירון פורר

המשיבים הובאו לדין באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירה של החזקת נשק שלא כדין, ולמשיב 1 מיוחסות עבירות נוספות של הפרעה לשוטר במלוי תפקידו והפרת הוראה חוקית.

בהחלטה מיום 17/8/17 קבע כב' השופט מזרחי קיומן של ראיות נסיבותיות לכאוריית להוכחת אשמת המשיבים, הגם שאין מן הרף העליון.

nocch טיב הראיות והשיהוי במעצר, קבע בית המשפט כי ראוי לבחון חלופה באמצעות תסקירות מעצר.

עמוד 1

לקראת הדיון היום הוגשו תסקיריו מעצר בעניין המשיבים:

באשר למשיב 1, התייחס שירות המבחן לעברו הפלילי, לעובדה שלפני כחודש סיום ריצוי עונש מאסר בן 4 חודשים, אשר הוציא בעבודות שירות בגין עבירות סמים ואלימות, זאת לאחר הפקעת צו של"צ בעניינו.

שירות המבחן מצא כי המשיב 1 מאופיין בדפוסי התנהגות שלילים, בעל עדמות מצלחות בכל הקשור לצריכת חומרים, שסבבתו החברתית אף היא בעלת מאפיינים שליליים, וכי הוא מקיים קשר עם עברי חוק מבלי שתופס בחירות אלה כמגבירות סיכון במצבו.

עוד עמד שירות המבחן כי במהלך התקופה האחרונה חלה התדרדרות לכואורה במצבו של המשיב, וכי התנהלותו פורצת הגבולות מקבלת ביטוי בקשרים מגוונים, באופן שנסקציות קודמות ומשמעותן לא ביסטו הרתעה.

שירות המבחן עמד על כך כי המשיב התקשה להתייחס בביטחוןיות לעברו הפלילי ולגורמי הסיכון שעמדו ברקע להתנהлотו, צמצם והפחית מעשייו. שירות המבחן מצא כי נשקפת מן המשיב עצמת סיכון בינויית לעבירות הצפויות להיות בדרגה בינויית. ערבים שנבחנו על ידי שירות המבחן נמצאו ראויים ומתאימים, ובסיומו של תסקיר המלאת שירות המבחן לשחרר את המשיב 1 לחופפת מעצר בפיקוח הערביים: 3 אחות ואח.

אומר כבר עתה באשר לערביים, כי שמעתי אותם באולם, וממצאי כי הם ראויים וمبינים את תפקידם.

מайдך, מצאתי כי נתוני האישים של המשיב, המתבטאים בעבورو הפלילי, בהרשעתו האחרונה במסגרת הורשע בין השאר בשימוש בכוח או איומים למנוע מעצר, לעובדה שהורשע בעבר במגוון עבירות, לרבות הפרת הוראה חוקית, החזקת סיכון, סיוע ל선거 בסמים, איומים ועוד, העובדה כי לאחרונה חלה לכואורה התדרדרות במצבו של המשיב, וכל זאת על רקע המסוכנות הגבוהה הנלמדת מן העבירה המיוחסת למשיב, כל אלה אינםאפשרים לקבלת המלצה שירות המבחן.

aphael Afanya, ב-15/14/2097, במשפט ישראל נ' מדינת ישראל, ממנה עולה כי "שומה על בית המשפט לבחון את האמור בתסקיר, ולא רק את "השורה התחתונה"". כמו כן, Afanya הchallengeuit במשפט העליון ב-14/2097 ישראל נ' אזרנרגה: "כידוע, תסקיר שירות המבחן הוא כלי עזר מקטוע המשמש את בית המשפט, אולם אין הוא כובל את שיקול דעתו או מחייבו בבדיקה "זיהה ראה וקידש", ולא אחת מכיריעים בבית המשפט בשאלת השחרור לחופפת מעצר בוגר למלצות שירות המבחן".

שמעתי בקשר רב את טענותיו היסודיות של ב"כ המשיבים, בכל הנוגע לקושי הראייתי שנקבע ע"י כב' סגן הנשיאה מזרחי, ובכל הנוגע לעובדה שהמשיבים שוחררו פעמיים עובר למשרדים.

אני מצטרף לדעתו של כב' השופט מזרחי לפיה המבוקשת התנהלה בתיק זה באופן תמהה, שעה שהמשיבים שוחררו במקומם להיעזר בסמור למועד קבלת המברך הקשור את המשיב 2 למגבת. התנהלות זו של המבוקשת איננה מתישבת עם הגיון חקורתי או עם הצורך והחובה למנוע מסוכנות לציבור כפי שנש��פת נוכח העבירה החמורה המיוחסת למשיבם.

בעניינו של המשיב 2, הוגש תסקירות מעוצר במסגרתו נמצא כי מוקדי הסיכון במצבו הנוכחי יתר בהיבט החברתי ובעמדות שהפניהם, וכן בשימוש בחומרים מסוכנים, ופחות באלמנטים של דפוסים אלימים, תוך שירות המבחן העריך כי גם בעניינו של משיב זה קיימת רמת סיכון ביןונית להישנות התנהגות אלימה, שתוצאותיה צפויות להיות ברמת חומרה ביןונית.

בעניינו של המשיב 2 לא הוצע פיקוח, תוך שבא כוחו עשה כל שביכולתו על מנת לשכנע את בית המשפט כי נכון השינוי במעצרו של המשיב, ראוי לאפשר שחרורו למעצר בית ללא פיקוח, בין השאר נוכח העובדה שהמשיב 2 היה חופשי לאחר שהסתיים מעוצר בית בשני דיןיהם קודמים עובר למעצרו בהליך הנוכחי.

הADB המיוחסת למשיבים, החזקת נשך, מעידה על מסוכנות גבוהה ביותר הנש��פת מהם. אין מדובר בנשך אשר יכול במצבים מסוימים לשמש להגנה עצמית, ודאי שאין מדובר בנשך המשמש לצרכים ספורטיביים, כי אם מדובר בכל נשך התקפי שמטרתו היחידה הסבת נזק, פצעה וجرائم מוות. הדבר בחת מקלע מאולתר מסווג "קרל גוסטב", שנמצא עם מחסנית בתוכו, עם 9 כדורים בתוכו, טען ומוקן לירוי. נשך שכזה נועד למטרה אחת בלבד, והדבר ברור לכל עלם.

גם כשאנו נותנים דעתנו לקושי ראייתי מסוים, עליו לעמוד כב' השופט מזרחי, וגם כשאנו נותנים דעתנו לשינוי הבלתי מוצדק במעצרים של המשיבים, מצאתי כי בתיק זה ולنוכח התסקרים שהובאו בפניי, אין מנוס מלחוות על מעיצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.

abhängig, כי שקהלתי, בין היתר, את האפשרות לבדוק מעוצר בפיקוח אלקטרוני, אך סופו של יומם מצאתי כי עניינים של המשיבים אינם מתאימים לכך. אפנה בעניין זה לבש"פ 1366/17 אלזידנה נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי עבירות בעניין קומות עילוות מעוצר סטוטוריות, ככל אין מתאמות למעוצר בפיקוח אלקטרוני.

אפנה גם לבש"פ 5981/17 מדינת ישראל נ' מהג'נה (17/7/30), שם קיבל כב' השופט עמידת ערר המדינה בעניינו של נשך שהוביל לכואורה ברכב שני כלי נשך דמיון תת מקלע מאולתר. איןני מתעלם מן העובדה כי שם מדובר על נשיאת נשך, תוך שחומרתו רבה יותר, וככתב האישום הוגש בבית משפט מחוזי, ואולם בפן המהותי קבע בית המשפט העליון כי בכלל, עבירות בנשך, אין אפשרות שחרור לחלופת מעוצר או מעוצר בפיקוח אלקטרוני, ובאותו מקרה מדובר על נאשם נעדר הרשותות קודמות כלשהן.

אשר על כן, נוכח כל המפורט לעיל, אני מורה על מעיצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ז, 07/09/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט